ECLI:LV:RPPT:2019:1015.1A68024919.2.S
Lieta Nr. 1A68024919
Arhīva Nr. 1-0249-19/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2019. gada 15. oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltantik" sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 20. maija lēmumu Nr. D57/01/513111088/1.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 5. aprīlī Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – Iestāde) Centra pārvaldes kārtībnieks Emīls Kalniņš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. 513111088 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) par to, ka 2019. gada 5. aprīlī plkst. 10.44 transportlīdzeklis *Opel*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai Rīgā, Ausekļa ielā 6A, pretī vārtiem.

Tādējādi tika pārkāptas Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 122.2. apakšpunktā noteiktās prasības un par šo pārkāpumu Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktu uzlikts naudas sods 40 *euro*.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, 2019. gada 5. aprīlī sūdzību iesniedza sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Baltantik" (turpmāk arī – Sabiedrība) kā Transportlīdzekļa īpašnieks, lūdzot atcelt Sākotnējo lēmumu.

[2.1] Sūdzībā norādīts, ka Ausekļa ielā 6A atrodas privātīpašums. Transportlīdzeklis tika novietots pretī vārtiem, lai veiktu iebraukšanu ēkas pagalmā. Iebraucamais ceļš ir privātmājas servitūts, bet Sabiedrība ir pilntiesīga nama lietotāja.

[3] Ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 20. maija lēmumu Nr. D57/01/513111088/1 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) Sākotnējā lēmuma ailē „pārkāpuma izdarīšanas vieta (piemēram, pilsēta vai citas apdzīvotas vietas nosaukums, adrese) un būtība" labota pārkāpuma būtība "vietā, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt/izbraukt) citiem transportlīdzekļiem", bet pārējā daļā Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un sūdzība noraidīta.

[3.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka 2019. gada 5. aprīlī plkst. 10.44 Ausekļa ielā 6A, Rīgā, kārtībnieks konstatēja, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pretī vārtiem.

Citējot Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktu, Iestādes lēmumā norādīts, ka par tā neievērošanu administratīvā atbildība noteikta Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā.

Ņemot vērā norādīto, Iestādes kārtībnieks pieņēma Sākotnējo lēmumu, ar kuru Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam), pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, Latvijas APK 214.^{1} pantu un Rīgas pašvaldības policijas 2016. gada 30. jūnija iekšējiem noteikumiem Nr. 5-nts „Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.^{1} panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", uzlika naudas sodu 40 *euro* apmērā.

[3.2] Izvērtējot sūdzībā norādīto un citējot Latvijas APK 286. panta pirmo daļu un 243. panta pirmo daļu, Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmo daļu un 41. panta pirmo daļu, Iestāde lēmumā norāda, ka no administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem konstatējams, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā un laikā uz iebrauktuves pagalmā pretī vārtiem, kur tā novietojums var neļaut iebraukt vai izbraukt no pagalma citiem transportlīdzekļiem.

Iestādes darbinieki noteikuma vietā ieradās pēc 2019. gada 5. aprīlī plkst. 10.03 ar Rīgas pašvaldības policijas mobilās lietotnes starpniecību saņemtas sūdzības par transportlīdzekļiem, kuri novietoti stāvēšanai Ausekļa ielā 8, Rīgā, uz ietves, traucējot pārvietošanos.

No lietas materiālos esošajiem pierādījumiem Iestāde konstatēja, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā un laikā Ausekļa ielā 6A, Rīgā uz iebrauktuves pagalmā pretī vārtiem. Transportlīdzekļa novietojums var neļaut iebraukt vai izbraukt no pagalma citiem transportlīdzekļiem.

Tiesu praksē līdzīgos gadījumos atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, viņam vispirms jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam, novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu šajā ceļa posmā.

[3.3] Vērtējot Sākotnējo lēmumu, Iestāde secināja, ka amatpersona ailē „pārkāpuma izdarīšanas vieta (piemēram, pilsēta vai citas apdzīvotas vietas nosaukums, adrese) un būtība" nav korekti norādījusi pārkāpuma būtību, proti, jābūt norādītam „vietā, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt/izbraukt) citiem transportlīdzekļiem". Ievērojot Latvijas APK 278.^{1} panta trešo daļu, Iestādes lēmumā norādīts, ka tiesību teorijā izšķir būtiskas un nebūtiskas procesuālās normas. Būtisko procesuālo normu pārkāpums rada būtisku prettiesiskumu un nopietnākas tiesiskās sekas. [..] Ja ir iespējama cēloņsakarība starp procesuālās normas pārkāpumu un procesa rezultātu (t.s. rezultātu ietekmējošas procesuālās normas pārkāpums) jebkurā gadījumā tas uzskatāms par būtisku procesuālo prettiesiskumu.

Tādējādi, ņemot vērā, ka Sākotnējā lēmumā pieļauta pārrakstīšanās kļūda, Iestādes lēmumā secināts, ka lietā nav konstatējams būtisks procesuāls pārkāpums, kas ietekmētu Sākotnējo lēmumu pēc būtības. Turklāt Sākotnējais lēmums satur visas Latvijas APK 274. panta otrajā daļā noteiktās sastāvdaļas.

[3.4] Citējot Latvijas APK 32. panta pirmo daļu, 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktu, 22. pantu, Iestādes lēmumā norādīts, ka lēmums atstājams negrozīts.

[4] 2019. gada 12. jūnijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemta Sabiedrības sūdzība par Iestādes lēmumu, lūdzot tiesai to atcelt.

[4.1] Sūdzībā, papildus sākotnējā sūdzībā norādītajam, teikts, ka Transportlīdzeklis tika novietots pretī vārtiem, lai veiktu iebraukšanu pagalmā, kas aizņem aptuveni 5-10 minūtes, jo ir jāatslēdz un jāatver pagalma vārti.

Transportlīdzekļa vadītājs /pers. I/ ir gan Sabiedrības valdes priekšsēdētājs, gan nama Ausekļa ielā 6A, Rīgā, līdzīpašnieks. Ar otru līdzīpašnieku ir noslēgta vienošanās, ka transportlīdzekļu atrašanās uz piebraucamā ceļa netraucē kustībai uz/no kopīpašuma pagalma. Tā kā gājēju ietve ir atdalīta no iebrauktuves, tā nevar radīt traucējumus gājējiem un velosipēdistiem.

[4.2] Iestādes lēmumā norādīts, ka policija saņēmusi sūdzības mobilajā aplikācijā par transportlīdzekļiem pie nama Ausekļa ielā 8, Rīgā, kas ir cita adrese un nav saistīta ar Ausekļa ielu 6A, Rīgā.

[4.3] Sūdzībai pievienots Iestādes lēmums, kur identiskā situācijā pēc administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma pārsūdzēšanas, tas tika atcelts.

[5] 2019. gada 1. jūlijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi, kuros, papildus Iestādes lēmumā minētajam, norādīts, ka nepārprotami Transportlīdzeklis tika novietots vietā, kur tas var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem, proti, pretī vārtiem.

[5.1] Pieteicējs sūdzībā norāda, ka Transportlīdzekli novietoja stāvēšanai pretī vārtiem, lai veiktu iebraukšanu pagalmā. Iestādes ieskatā šāds arguments nav pamatots, jo Ceļu satiksmes noteikumi neparedz izņēmumu gadījumus no minētajām tiesību normām noteiktajām prasībām, līdz ar ko Sūdzības iesniedzējs nebija tiesīgs novietot Transportlīdzekli stāvēšanai norādītajā vietā, lai veiktu darbības, kas saistītas ar iebraukšanu pagalmā.

Administratīvās apgabaltiesa līdzīgā lietā atzinusi, ka ir noraidāms pieteicēja arguments, ka policijai konkrētajā gadījumā bija jānoskaidro, kam tieši traucēja pieteicēja stāvēšanai novietotais transportlīdzeklis. No minētās tiesību normas izriet, ka tās piemērotājam nav jānoskaidro, kurai konkrēti personai vai cik personām traucēja novietotais transportlīdzeklis, jo minētā tiesību norma neparedz, ka pārkāpuma rezultātā ir obligāti jāiestājas konkrētām sekām (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 10. septembra sprieduma lietā Nr. A420666410 11. punktu*).

Transportlīdzeklis bija novietots iekšpagalmā, tieši pretī iebrauktuvei vārtos. Šāds Transportlīdzekļa novietojums nepārprotami var traucēt citiem transportlīdzekļiem, kas vēlas iebraukt vai izbraukt pa minētajiem vārtiem.

[5.2] Attiecībā pret sūdzībai pievienoto lēmumu, Iestāde norāda, ka pieņemtais lēmums tika atcelts un lieta izbeigta, jo administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā nebija pareizi norādīts Ceļu satiksmes noteikumu apakšpunkts un administratīvā pārkāpuma kvalifikācija. Iestāde lūdz noraidīt sūdzību.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka SIA „Baltantik" sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[7] Latvijas APK 289.^{12} panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[8] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Savukārt atbilstoši Latvijas APK 289.^{6} panta devītās daļas 2. un 3. punktam tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu.

[8.1] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka Sākotnējais lēmums sastādīts par to, ka Transportlīdzeklis 2019. gada 5. aprīlī plkst. 10.44 bija novietots stāvēšanai Rīgā, Ausekļa ielā 6A, pretī vārtiem. Tādējādi tika pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā.

[8.2] Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Lietas materiāliem ir pievienoti inspektora E. Birnbauma uzņemtie fotoattēli, no kuriem izriet, ka Transportlīdzeklis bija novietots pretī nama Ausekļa ielā 6A, Rīgā vārtiem. Minēto apstākli neapstrīd arī Sabiedrības valdes priekšsēdētājs.

Situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam, novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 12. septembra spriedumu lietā Nr. 142183311*).

Tiesa atzīst, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad, pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība (skat. plašāk *Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-571/2006, 2008. gada 26. maija spriedumu lietā Nr. 252/2008*).

Tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajam, ka, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai kādā noteiktā vietā, vadītājam ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu šajā vietā.

[8.3] Iepazīstoties ar Sabiedrības sūdzību, tiesa atzīst, ka faktiski pastāv strīds par trīs apstākļiem: pirmkārt, Sabiedrības valdes priekšsēdētājs, Transportlīdzekļa vadītājs, ir arī nama Ausekļa ielā 6A, Rīgā, līdzīpašnieks, un ar otru līdzīpašnieku ir panākta vienošanās par to, ka transportlīdzekļu atrašanās uz iebraucamā ceļa netraucē kustībai uz/no kopīpašuma pagalma. Otrkārt, ka līdzīgos apstākļos citam transportlīdzeklim par stāvēšanu šajā vietā tika piemērots sods, bet pēc sūdzības tika atcelts. Treškārt, iebraukšana pagalmā aizņem 5-10 minūtes, jo ir jāatslēdz un jāatver pagalma vārti, kas bija par iemeslu novietot automašīnu pretī vārtiem.

[8.4] Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkts noteic, ja ar ceļa zīmēm vai ceļa apzīmējumiem nav noteikts citādi, stāvēt aizliegts citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos. Par minētā pārkāpuma

izdarīšanu atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā, proti, par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

[9] Vērtējot apstāšanās ilgumu Sākotnējā lēmumā norādītajā laikā un vietā, tiesa konstatē, ka lietas materiāliem pievienota izdruka no Rīgas pašvaldības policijas Elektroniskā notikumu žurnāla, no kuras izriet, ka izsaukums sakarā ar ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu Ausekļa ielā 8, Rīgā tika saņemts 2019. gada 5. aprīlī plkst. 10.03, ierašanās notikusi plkst. 10.25, bet Sākotnējais lēmums sastādīts plkst. 10.44 – tātad 19 minūtes pēc ierašanās. Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka Sabiedrības sūdzībā norādītie apsvērumi nav pamatoti, jo sūdzībai nav pievienoti pierādījumu, kas šo apstākli apstiprina.

[9.1] Šajā sakarā arī norādāms, ka notikumā tika iesaistīti 12 transportlīdzekļi. Apstāklis, ka izsaukums bijis uz Ausekļa ielu 8, Rīgā, bet pārkāpums konstatēts arī Ausekļa ielā 6A, Rīgā, nekādā veidā neietekmē nedz Sākotnējā lēmuma, nedz Iestādes lēmuma tiesiskumu, jo Iestādes darbinieki bija ieradušies Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā sakarā ar izsaukumu.

[9.2] Ievērojot to, ka no lietas materiāliem izriet, ka Iestādes darbinieki ir reaģējuši uz izsaukumu sakarā ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, tiesa atzīst, ka Iestādes darbinieki ieradušies administratīvā pārkāpuma vietā, lai veiktu likumā „Par policiju" noteiktos pienākumus.

Latvijas APK 240. pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietas tiek izskatītas, ievērojot principu, ka visas personas ir vienlīdzīgas likuma un institūcijas, kas izskata lietu, priekšā neatkarīgi no viņu izcelšanās, sociālā un mantiskā stāvokļa, rases un nacionālās piederības, dzimuma, izglītības, valodas, attieksmes pret reliģiju, nodarbošanās veida un rakstura, dzīvesvietas un citiem apstākļiem.

Līdz ar minēto lietā nav konstatējams, ka policijas darbinieki būtu kādā mērā ieinteresēti saukt Sabiedrību pie atbildības, vai pret personu tiktu pieļauta nevienlīdzīga attieksme.

[10] Lietas materiāliem pievienota 2015. gada 27. marta vienošanās starp /pers. K/ un /pers. I/ par to, lai īpašniekiem neradītu šķēršļus lietot Ausekļa ielas 6A pagalmu un servitūta ceļu iebrauktuvi Ausekļa ielā 6A, pirms transporta līdzekļu kustības attiecīgajiem īpašniekam jāpārliecinās, ka netiks ierobežota otra īpašnieka transporta līdzekļu kustība. Īpašnieki apņemas nevirzīt pretenzijas par savā valdījumā esošu transporta līdzekļu atrašanos Ausekļa ielas 6A pagalmā, kā arī atrašanos un pārvietošanos pa Ausekļa ielas 6A iebraucamo ceļu.

[10.1] Tiesa norāda, ka jebkuram ar civiltiesisko rīcībspēju un tiesībspēju apveltītam civiltiesību subjektam ir tiesības realizēt līgumu slēgšanas brīvību, kas izpaužas kā brīvība izvēlēties slēgt tiesisku darījumu, izvēlēties ar ko slēgt tiesisku darījumu, par ko slēgt tiesisku darījumu, kā arī izvēlēties tiesiska darījuma forma. Tomēr minētā šķietamā līgumu slēgšanas brīvība nav absolūta un ir pakļauta daudziem ierobežojumiem. Šāds ierobežojums ir, piemēram, Civillikuma 1415. pants, kas paredz, ka neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā.

Šajā gadījumā tiesa atzīst, ka 2015. gada 27. martā noslēgtā vienošanās nevar būt par pamatu, lai tās slēdzēji neievērotu ceļu satiksmi regulējošo normatīvo aktu prasības.

[10.2] Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmā daļa noteic, ka Ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Minētā panta trešā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Ievērot ceļu satiksmi regulējošos normatīvos aktus nav pašmērķis, bet tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu ne tikai kārtību ceļu satiksmē, bet arī ceļu satiksmes dalībnieku drošību, jo piedalīšanās ceļu satiksmē ir saistīta ar saskari ar paaugstinātas bīstamības avotiem, piemēram, transportlīdzekļiem.

[10.3] Turklāt jāņem vērā, ka Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta regulējums nepieciešams arī tādēļ, lai attiecīgajā vietā, kas šajā gadījumā ir Ausekļa ielas 6A, Rīgā (pagalmā), varētu piekļūt arī operatīvais transportlīdzeklis nepieciešamās neatliekamās palīdzības sniegšanai. No minētā secināms, ka nav nepieciešams lietā konstatēt, ka pārvietošanās faktiski tika kādam traucēta, bet pietiek ar pieņēmumu, ka gadījumā, ja būtu attiecīgajā adresē jāierodas kādam ceļu satiksmes dalībniekam, kas var būt arī gājējs, tad tiktu liegta iespēja tikt garām stāvēšanai novietotajam Transportlīdzeklim. Līdz ar minēto tiesa nevar atzīst šo sūdzības apsvērumu par pamatotu.

[10.4] Cita starpā tiesa konstatē, ka Sabiedrība nav norādījusi apstākļus, kas būtu par pamatu uzskatīt, ka šo pārkāpumu Sabiedrība ir izdarījusi kādu apstākļu rezultātā, kurus tiesa varētu vērtēt, lai konstatētu, vai šie apstākļi būtu tādi, lai varētu atzīt, ka Sabiedrība ir atbrīvojama no administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu prasību neizpildi.

[11] Tiesa atzīst par pamatotu Iestādes paskaidrojumos uz Sabiedrības sūdzību norādīto, ka citai personai par šajā vietā novietotu stāvēšanai transportlīdzekli sods tika atcelts, jo bija neatbilstoši konstatēta izdarītā pārkāpuma kvalifikācija, kas noveda pie nepamatotas saukšanas pie administratīvās atbildības. Minētais izriet no sūdzībai pievienotā 2019. gada 20. maija lēmuma Nr. D57/01/513011719/1. Tiesas ieskatā tas nekādā mērā neietekmē Iestādes izdarītos secinājumus šajā lietā.

[12] Latvijas APK 9. panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvo pārkāpumu lietās pierādīšanas standarts ir augsts, proti, personas vainai jābūt pierādītai ar pierādījumiem, kas nodrošina faktu konstatāciju ārpus saprātīgām šaubām. Tā kā administratīvo pārkāpumu lietas uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izpratnē, personai, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, ir jābūt nodrošinātām kriminālprocesuālām garantijām. Viena no būtiskākajām ir nevainīguma prezumpcijas ievērošana. No nevainīguma prezumpcijas izrietoša ir arī kriminālprocesuālā garantija, ka visas pamatotās šaubas skaidrojamas par labu personai (*in dubio pro civis*).

Tiesa uzskata, ka šajā lietā ir ievēroti visi personu tiesību aizsargājošie principi, tai skaitā nevainīguma prezumpcija. Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (sk. *Senāta 2007. gada 18. septembra sprieduma lietā Nr. SKA-395/2007 14. punkts, Senāta 2007. gada 22. februāra spriedumu lietā Nr. SKA-52/2007, Senāta 2007. gada 24. maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/2007 17. punktu, 2008. gada 13. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 14. punktu*).

Ņemot vērā spriedumā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka lietā ir apstiprinājies, ka Sabiedrība ir izdarījusi Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes darbinieki, ievērojot Sākotnējā lēmumā konstatēto, bija izpildījuši tiem ar likumu „Par policiju" uzlikos pienākumus, konstatējot administratīvo pārkāpumu un saucot pārkāpēju pie administratīvās atbildības.

[13] Papildus tiesa vērš Rīgas pašvaldības policijas uzmanību uz apstākli, ka lai arī Sabiedrības sūdzībā nav iekļauta motivācija attiecībā uz Iestādes lēmumā veikto pārrakstīšanās kļūdas labojumu, ievērojot atziņas, kuras norādītas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019. gada 11. novembra spriedumā lietā Nr. 104AA-0437-19/20, tiesa var dot šim apstāklim novērtējumu.

[13.1] Iestādes lēmumā konstatēts, ka lietā ir nebūtisks procesuāls pārkāpums, kuru atbilstoši Latvijas APK 278.[1] panta noteikumiem Iestāde

labojusi, papildinot izdarītā pārkāpuma būtību.

Procesuāli pārkāpumi lēmuma pieņemšanā rada lēmuma prettiesiskumu un pamatu atcelšanai tad, ja tiem ir tieša un būtiska ietekme uz rezultātu. Tas ir, ja tiesību normas tieši paredz lēmuma atcelšanu konkrētā procesuālā pārkāpuma gadījumā vai arī tad, ja rezultāts būtu personai labvēlīgāks, ja šādu pārkāpumu nebūtu (skat. *Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2014. gada 3. septembra spriedumu lietā Nr. 128023613*).

[13.2] Šajā gadījumā tiesa norāda, ka pārkāpums tika kvalificēts atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem, kas apstiprinās ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem. Tiesas ieskatā lietas izskatīšanas gaitā pietika konstatēt vien to, ka, novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai pretī vārtiem, tika pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 122.2. apakšpunkts. Precizējot pārkāpuma būtību pēc tam, kad par to ir iesniegta sūdzība, var tikt pārkāpta personas nevainīguma prezumpcija noteiktos gadījumos, kas nav pieļaujams.

[14] Latvijas APK 22. pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Turklāt Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumi paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā, ka par Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu paredzēta tikai viena konkrēta sankcija, tiesa atzīst, ka piemērotais sods, ievērojot lietas faktiskos apstākļus, ir atbilstošs Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumiem.

[15] Apkopojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka šajā lietā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs un Sabiedrības vaina Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta noteikumu neievērošanā, par kura izdarīšanu paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā. Lietā nav konstatētas nekādas pamatotas šaubas, kuras būtu tulkojamas par labu Sabiedrībai, tādējādi konstatējot pamatu atbrīvot viņu no atbildības šajā lietā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Sabiedrība pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta pārkāpumu, piemērojot Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā noteikto sankciju, kas atbilst Latvijas APK 22. pantā noteiktajam mērķim. Savukārt Sabiedrības sūdzībā norādītie apsvērumi nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

SIA „Baltantik", reģistrācijas numurs 40003880560, sūdzību noraidīt, bet Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 20. maija lēmumu Nr. D57/01/513111088/1 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2019. gada 26. novembra.

Tiesnesis Viktors Makucevičs